І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь . . .
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J.
HEnderson 4-0237
УНСоюз: HEnderson 5-8740
Тел.: в Ню Йорку:
BArcly 7-4125
УНСоюз: BArcly 7-5337

РІК LXVIII. Ч. 215. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 9-го ЛИСТОПАДА 1962 6 ЦЕНТІВ — 6 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, NOVEMBER 9, 1962 No. 215. VOL. LXVIII.

ВИСЛІД ВИБОРІВ ЗБІЛЬШИВ ПРЕСТИЖ ПРЕЗИДЕНТА ТА ЙОГО ПРОГРАМИ

ДЕМОКРАТИ ЗДОБУЛИ 68 СЕНАТОРСЬКИХ СТАНОВИЩ І 257 КОНГРЕСМЕНІВ; РЕСПУБЛІКАНЦІ МАЮТЬ 32 СЕНАТОРІВ І 176 КОНГРЕСМЕНІВ

Вашингтон. — Вибори в дні 6-го листопада принесли велику несподіванку, бо урядова Демократична партія не втратила своєї сили, як передбачали республіканці, і як могли сподіватися, згідно з традицією від 1914 року самі демократи. Вислід виборів скріпив престиж Президента не тільки у ЗДА, але і за кордоном, і збільшився також престиж для демократичної програми уряду. Президент Кеннеді мусів був припинити виборчу кампанію після того, як загострилася була кубинська криза, яка, в дійсності допомогла демократам виграти вибори, бо американські виборці побачили, що Кеннеді рішуче протиставився плянам Москви збудувати комуністичну базу, з якої можна б було знищити цю країну. Президент Кеннеді заявив 7-го листопада, що він підбадьорений вислідом цьогорічних виборів і передбачає, що новий 88-ий Конгрес буде ухвалювати поступові законопроєкти. Президент сказав в короткій заяві, що він є вдоволений також із виборів до стейтових легіслятур та з губернаторських. Демократична партія, мабуть, матиме 4 конгресмени менше в Палаті Репрезентантів, але ці втрати відносяться головно до південних демократів, які і так часто виступали проти Президентової програми в Конгресі. В Сенаті демократи мають аж 68 сенаторів. Преса підкреслює, що вибори виявили такі тенденції в політичному житті країни: 1) Республіканці і надалі є сильні в гірських стейтах; 2) Несподіваність і нетривкість стейтових легіслятур і губернаторів, бо настали великі зміни щодо партійної приналежности губернаторів; 3) Республіканці починають здобувати впливи у великих містах, які досі бували демократичними твердинями; 4) Велика програна консерватистів, які перед виборами хвалилися зростом консервативних настроїв. Чотири члени Т-ва ім. Джана Бирча програли вибори; 5) Зростає число вибраних неграмериканських кандидатів, і то в обидвох партіях, які займають вищі становища в стейтовій адміністрації! 6) Вибори виявили, що в непрезидентських виборах не мусить втрачати силу партія Президента.

Республіканці здобули три нові губернаторські становища в більших стейтах в Пенсилвенії (Вілліям Скрентон), Мишигені (Джордж Ромні) і в Огайо (Джеймс Ровдс), але вони втратили кілька губернаторських становищ в користь демократів в менших стейтах. Найгірше для республіканців представляються вибори до Сенату. У 87-му Конгресі мали вони 36 сенаторів, а тепер здобули стільки, що матимуть 32, бо демократи збільшили свій стан посідання на 4 і тепер мають 68 сенаторів. Республіканці сподівалися, що значно збільшать число своїх конгресменів, говорячи про те, що зможуть навіть здобути контролю над Палатою Репрезентантів, яка має 435 членів. Республіканці мали у 87-му Конгресі 174 конгресменів, а демократи 263-ох, бо той Конгрес мав 437 конгресменів, по одному для нових стейтів Гаваїв і Аляски. Та сподівання республіканців не здійснилися, і вони мають 176 конгресменів, а демократи вибрали 257 а невідомий ще вислід щодо 2-ох конгресменів, але демократи ведуть перед в цих округах. Не диво, що голова Демократичного Крайового Комітету Джан М. Бейлі називає вислід виборів „великою перемогою уряду Кеннеді і Демократичної партії. Він порівнює цьогорічний вислід із 1934-им роком під час дворічного урядування президента Ф. Д. Рузвельта, коли урядова Демократична партія здобула була 9 становищ конгресменів і 10 сенаторських постів. Пересічно в непрезидентських виборах опозиційна партія здобувала по 39 конгресових і 5 сенаторських місць. Республіканці тішаться губернаторськими становищами у великих стейтах (Ню Йорк, Мишиген, Огайо, Пенсилвенія), але вони мусять записати як поразку те, що їхній потенціяльний кандидат на президента Ричард М. Ніксон програв губернаторські вибори в Каліфорнії до демократа Едмунда Бравна, який переміг колишнього віце - президента більшістю майже 250.000 голосів.

Шерман Адамс викладає в коледжі у стейті Огайо

Вустер, Огайо. — Преса знов згадала колишнього головного дорадника президента Айзенгавера Шермана Адамса, який мусів у вересні 1958-му році зрезигнувати зі свого становища тому, що скомпромітувався приниманням дарунків від бостонського промисловця Бернарда Голдфайна. Шерман Адамс почав викладати політичні науки в коледжі у Вустері, де працюватиме до 9-го листопада. Шість років він був найвпливовішою особою в Білому Домі, а тепер майже ніхто зі студентів коледжу не знав, хто це такий „Шерман Адамс". 22-річний студент Боб Абел не чув нічого про нього; 23-річний Ерік Сенберг чув таке прізвище, але не знав, хто це; аж 21-річна студентка Карен Скюнберг пригадала собі, що Адамс діставав дарунки, і між ними „багато плащів".

В АМЕРИЦІ

● **Суддя Е. Еддов** покарав поляка Йосифа Млот-Мроза $10 гривною за те, що дзвонив під готелем в Бостоні, Массачусетс, в якому замешкав президент Кеннеді, коли приїхав голосувати до того міста. Поліція заарештувала Млота-Мроза, і суддя покарав його грошовою карою за те, що порушив спокій. Покараний заявив, що дзвоненням хотів звернути увагу Президента і всіх американців на небезпеку від комуністів.

● **Пані Кеннеді** прибула з Міддельбургу, Вірджінія, до Вашингтону разом із дітьми Кероліною та Джаном. Вона голосувала в Бостоні за допомогою картки для неприсутніх. 4-річна Кероліна прибігла привітатися з батьком до Президентського бюра, в якому розмовляв із Президентом колишній аргентинський президент Арамбуру.

● **В Оттаві в Канаді** відбулася дводенна конференція в справі рільничого вишколу, в якій взяли участь представники федерального уряду, провінцій, урядових агенцій, фармерських організацій, виховних інституцій та інших груп, які цікавляться вишколом фармерів.

● **Східня Летунська Лінія** звільнила з праці на два тижні трьох летунів капітанів за те, що вони дозволяли стюардесам керувати літаком, а самі дрімали, або читали часописи. Двотижневе звільнення з праці коштуватиме цих летунів по $800.

● **В Ню Йорку** голосував 100-річний методистський єпископ Герберт Велч. Він відзначив 100-річчя з дня народин 7-го листопада.

Померла Елінор Рузвелт, вдова по кол. президенті ЗДА Френкліні Д. Рузвельті

Елінор Рузвелт

Ню Йорк. — Увечері дня 7 листопада ц. р., померла тут на 78-му році життя після важкої шеститижневої хвороби пані Елінор Рузвелт, дружина 32-го президента ЗДА Френкліна Д. Рузвелта. Покійна була видатною громадською діячкою і політиком не тільки американського, але й міжнародного значення. Серед української спільноти у вільному світі Покійна була відома із своїх зустрічей з представниками українського організованого життя, зокрема українського жіночого руху та із своїх відвідин таборів українських втікачів в Німеччині після другої світової війни. Впродовж 12 років президентування її чоловіка Елінор Рузвелт була „першою леді" ЗДА і разом з цим вона відігравала видатну ролю в політичних і міжнародних справах. Після смерти свого чоловіка залишилася активною в політичному житті і часто репрезентувала ЗДА на міжнародному терені і була першою репрезентанткою ЗДА до Генеральної Асамблеї ОН в 1945 році. Була видатною діячкою демократичної партії і до її голосу прислухалися завжди і провідники тієї партії і демократичні кандидати на президентів. Була покійна теж відомою журналісткою і коментаторкою політичного багатьох американських часописів. Народжена 11 жовтня 1884 року в родині голляндського походження, Елінор Рузвелт одружилася з Френкліном Рузвелтом в березні 1905 року. Похорони Покійної відбудуться в суботу 10-го листопада в Гайд Парк, Н. Й. і вона буде похована там поруч свого чоловіка. Вислови пошани для її пам'яті і співчуття з приводу її смерти надходять з усіх сторін світу. Глибокий жаль з приводу її смерти висловив теж президент Кеннеді, визначаючи Покійну як „найбільшу леді в історії країни".

Ніксон оскаржує пресу в упередженні проти нього

Беверлі Гілс, Каліфорнія. Колишній віце - президент Ричард М. Ніксон признав свою програну у виборах на губернатора і гратулював успіху своєму демократичному противникові губернаторові Едмундові Дж. Бравнові. На пресовій конференції Ніксон гостро виступив проти преси, оскаржуючи каліфорнійські щоденники в упередженні до його особи та в тому, що він програв вибори. Преса хоче вважати ту заяву Ніксона за прощання Ніксона з крайовою політичною кар'єрою. Ніксон гостро виступив і проти губернатора Бравна на пресовій конференції перед 100 журналістами. Колишній віце - президент заявив, що це є його остання пресова конференція. У 1960 році Ніксон здобув був Каліфорнію незначною більшістю, але тепер він її втратив в користь Бравна, більшість якого була 6 разів більша від Ніксонової два роки тому. Ніксон заявив журналістам таке: „Джентелмени, ви не будете більше копати мене, бо це вже моя остання пресова конференція". Ніксон не подав плянів про своє майбутнє. Він є членом адвокатської фірми, і мабуть буде в ній працювати. Дехто гадає, що він в 1964-му році старатиметься про сенаторське становище, яке тепер займає сенатор демократ Клер Енгел.

Опозиції знову не вдалося повалити уряду прем'єра Діфенбейкера

Оттава. — 6-го листопада в канадійському парляменті аж двічі ставили провідники опозиційної Ліберальної партії внесок на вотум недовір'я урядові прем'єра Діфенбейкера, але обидва рази той внесок був відкинутий голосами послів Консервативної партії та однієї із двох менших партій. Уряд пропонує ощадностеву програму та утруднені кредити, щоб не збільшувати федерального дефіциту. В першому випадку проти уряду голосували ліберальні посли та посли партії Соціяльного Кредиту, а посли Нової Демократичної партії підтримали уряд, і він переміг більшістю 121 до 113. Коли при другій нагоді прийшло до голосування, то разом із лібералами голосували члени Нової Демократичної партії, а посли Соціяльного Кредиту йшли разом із урядовою партією, і внаслідок цього уряд здобув більшість 121 до 108. З повищого виходить, що обидві менші партії рішені не допустити до того, щоб ліберали добилися до нових виборів взимі ц. р.

● **Владислав Гомулка** полетів був на один день до Москви на кількагодинну розмову з Хрущовим і вернувся до Варшави, не подавши ні слова до преси про зміст тієї несподіваної візити. Гадають, що мова була між ним і Хрущовим про останню загрозу атомової війни з приводу Куби, про війну комуністичного Китаю проти Індії та про розвиток подій довкола справи Берліну.

Інж. Євген Волошин добився поважних професійних успіхів

Клівленд. — Упродовж останніх двох років поважних професійних успіхів добився відомий також із своєї активности в українському житті, зокрема в житті молоді, професіоналістів та Українського Народного Союзу, інж. Євген Волошин, колишній голова Ліги Української Молоді Північної Америки та кол. голова Т-ва Українських Професіоналістів і провідний та активний член багатьох інших установ. Дружина інж. Є. Волошина, дочка головного радного УНСоюзу Дмитра Шмаґали, була делеґаткою на недавній 25-ій конвенції УНС. Є. Волошин є інженером-металургом та займає позицію наглядача в управлінні однієї з найбільших металургічних компаній — "United States Steel". Окремих успіхів добився інж. Є. Волошин у розвитку безпеки ручного знаряддя ("hand tool safety"), виступаючи від деякого часу постійно з доповідями на цю тему перед найбільшими металургічними й інженерськими об'єднаннями та публікуючи на цю тему праці в професійних журналах. *На фото:* інж. Євген Волошин під час одного із своїх численних виступів.

Інж. Є. Волошин

Стівенсон перестерігає, що ЗДА не зречуться контролі на Кубі

Об'єднані Нації. — Американський амбасадор в Об'єднаних Націях Адлей Стівенсон заявив генеральному секретареві У Тантові, що ЗДА настоюватимуть на виконанні заяви Хрущова щодо перевірення міжнародною Комісією на Кубі, чи усунено відтіль офензивну зброю. Стівенсон зробив свою заяву після того, як усі його розмови з совєтськими представниками на цю тему — внаслідку рішучого спротиву збоку Кастра — виявились безуспішними. На цю тему є в газетах суперечні вістки. Одні кажуть, що керівні чинники у Вашингтоні задовольняться перерахуванням на морі ракет, вивезених з Куби совєтськими вантажними кораблями та вислідами летунської розвідки, інші твердять, що ЗДА не виречуться наземної контролі, лякаючись підступу збоку СССР та Куби. Невідомо теж, чи гра, яку веде Фідель Кастро, не була згори узгіднена разом з Москвою і чи сама Москва не сказала Кастрові противитись міжнародній контролі, про яку публічно говорив Хрущов. Представник ЗДА в ОН Чарльз Йост конферував знову з Платоном Морозовим щодо інспекції, яку має переводити Міжнародний Червоний Хрест, який контролював би кораблі, які їхатимуть на Кубу. В заміну на ту інспекцію ЗДА мають відкликати свою морську бльокаду Куби.

Крішну Менона примусили вийти з уряду

Ню Делі. — 16 осіб з-посеред 24-ох членів Екзекутивної Комісії парляментарної репрезентації урядової Конґресової партії в Індії зголосили на руки прем'єра Джавагарлал Неру офіційного листа з вимогою димісіонувати з уряду Крішну Менона, що його Неру здеградував із становища міністра оборони на становище міністра воєнної продукції, проте залишив в уряді і призначив до 21-членної Ради оборони. Під натиском збоку публічної опінії і власних співпартійців, Крішна Менон зголосив врешті димісію з уряду. Коли Неру проголосив це в парляменті, заявивши, що він димісію Крішни Менона прийняв, вся заля стрінула ту заяву оплесками. Прем'єр Неру і індійський президент Сарвепаллі Радгакрішнан знову склали спільну заяву про рішучу постанову Індії боронитись всіма засобами проти комунокитайської аґресії. Комунокитайський прем'єр Чу Ен-лай звернувся з новим листом до Неру, знову пропонуючи переговори, але відкидаючи індійську вимогу, щоб китайські війська завернули на позиції з-перед 1-го вересня ц. р. Американський амбасадор в Індії Джон Кеннет Гелбрайт заявив, що американська поміч Індії доставами зброї не є сполучена з ніякими вимогами щодо закинення індійського засадничого становища невтральности і що ЗДА не пропонують Індії військового союзу.

Конституційна Рада у Франції затвердила плебісцит й запобігла кризі

Париж. — Конституційна Рада у Франції офіційно проголосила висліди плебісциту з 28-го жовтня ц. р., в якому більшістю голосів рішено переводити вибори наступних президентів Франції у безпосередньому загальному і тайному голосуванні, а не так званими електорами. Водночас Конституційна Рада визнала себе некомпетентною рішати, чи той плебісцит був леґальний че нелеґальний. Таким чином насправді Конституційна Рада затвердила той плебісцит і дозволила й на майбутнє президентам Франції відкликатись безпосередньо до всенародного голосування про всі контроверсійні державні справи. Голова розв'язаного французького сенату Гастон Моннервіль заскаржив той плебісцит до Конституційної Ради, покликавшись на його суперечність з конституцією, яка каже всі додатки до конституції і її зміни переводити спершу через парлямент, — чого саме не зробив президент де Голь. У Франції Конституційна Рада, хоч вирішує важність або неважність законів, складається здебільша з неправників, а з видатних державних діячів, між ними — колишніх президентів Франції. Рішення Конституційної Ради було прийняте тепер під кутом збереження ладу у країні, бо скасування важности останнього плебісциту було б спричинило неґайну димісію де Голя і тим самим — важку державну кризу, що її члени Конституційної Ради не хотіли брати на свою совість.

Британія буде співвирішна у використанні атомових баз ЗДА

Лондон. — Британський прем'єр Геральд Мекміллен рішуче заперечив закидам соціялістичної опозиції, наче б американський президент мав силу вирішувати, чи англійці мають бути винищені в атомовій війні. Мекміллен заявив, що ще президент Труман запевнив тодішнього британського прем'єра Винстона Черчилла, що Британія буде співвирішна у тому, чи ЗДА можуть використати свої атомові бази в Англії для ведення атомової війни, та що взагалі справи війни - миру рішаються між західніми альянтами у взаємному порозумінні, а не односторонньо. Ту своєчасну декларацію Трумана потвердили однаково президенти Айзенгавер і Кеннеді. За останньої Кубинської кризи взагалі не було мови про те, щоб використовувати атомову зброю, ані теж, щоб той конфлікт міг охопити також американські бази в Британії. Зате мирне поладнання Кубинської кризи — твердив Мекміллен — облегшує дальші переговори про розброєння та особливо про договір, який гарантував би безпеку проти несподіваної ворожої атаки. — Мекміллен підкреслив знову, що головною перешкодою в усіх цих переговорах Заходу з Совєтським Союзом є вперта опозиція СССР проти будь-якої міжнародної контролі і введення тепер уперше міжнародної контролі у поладнанні Кубинської кризи створює прецедент, що його можна буде використати в майбутніх розмовах про роззброєння.

Комісія Атомової Енерґії відкликала свого представника в Канаді

Вашингтон. — Комісія Атомової Енерґії 6-го листопада відкликала свого зв'язкового при канадійському уряді Роберта В. Ріцмана тому що він в листі до вашингтонського щоденника висловив сумнів, що Канада не буде підтримувати змагання ЗДА обороняти Західню Півкулю проти комунізму. Державний Департамент повідомив, що він вповні погоджується з цим відкликом. Повідомляють, що канадійський уряд не склав в цій справі жадного протесту у Вашингтоні, але відкликання Ріцмана наступило впродовж 24-ох годин після опублікування листа в щоденнику „Вашингтон Пост". Ріцман був два роки представником ЗДА при Лябораторії Атомової Енерґії Канади. Він має до 3-го грудня зліквідувати свої особисті справи та вернутися до Вашингтону. Можливо, що він займе якесь інше становище без дисциплінарного слідства.

ХРУЩОВ ЗАПЕВНЯЄ, ЩО ВСІ РАКЕТИ ЗАБРАНІ З КУБИ

БОЛЬШЕВИКИ СВЯТКУВАЛИ 45-РІЧЧЯ ЖОВТНЕВОЇ РЕВОЛЮЦІЇ ВІЙСЬКОВОЮ ПАРАДОЮ

Москва. — Нікіта Хрущов заявив у своїй промові на прийнятті з нагоди 45-их роковин большевицької революції, що всі совєтські ракети забрані вже з Куби та „мабуть знаходяться тепер у дорозі на морі". Хрущов признав, що Совєти перевезли були на Кубу 40 ракет. Водночас він боронив своє становище, що його зайняв після того, як виринула безпосередня загроза війни з приводу Куби. Наче відповідаючи на закиди своїх партійних критиків, Хрущов твердив, що „тверда політика не завжди є найкращою політикою; у веденні закордонної політики потрібна еластичність. Обидві сторони виявили почуття здорового розсудку, обидві сторони пішли на компроміс". Хрущов заявив, що коли б не було такого компромісу, та „ми не були б тут сьогодні і в Америці не були б відбулися вибори". Водночас Хрущов заперечив, наче б він був прихильником нової конференції „на вершинах". Мовляв, загроза війни минулася і нема потреби відбувати таку конференцію. Щодо свого приїзду до Ню Йорку на сесію Генеральної Асамблеї, то він не дав журналістам ясної відповіди: „Я чув про такі сплітки" — заявив він. Зате він підкреслив потребу розв'язання Берлінської кризи, однак ані він ані ніхто інший з большевицької верхівки в своїх теперішніх статтях і заявах не повторив погрози щодо підписання сепаратного миру з Східньою Німеччиною, ані не поставив ніякого нового ультимативного терміну. 45-річчя жовтневої революції большевики, як щороку, святкували в середу 7 листопада військовою парадою на Червоній площі. З нових родів зброї показано вперше морську ракету. Вона довга на 50 стіп і — за твердженням західніх газет — грубша за американську атомову ракету „Поляріс". У звідомленні з тієї паради в „Ізвєстіях" сказано, що та ракета може бути вистрілювана однаково з кораблів на поверхні моря, як з-під води. При цій нагоді вперше виявлено, що головним командантом совєтських ракетних відділів є маршал Сергей Вірьюзов, колишній командант совєтського летунства. Маршал Сергей Варенцов має у своєму віданні ракети „тактичного" характеру, себто на коротку відстань й у наземній війні. Колишній командант ракетних військ маршал Кирило Москаленко став генеральним інспектором совєтських збройних сил. Водночас речник американського секретаріяту оборони подав до відома, що між ЗДА й СССР прийшло до порозуміння щодо „перевірки" кораблів, які вивозять з Куби совєтські ракети. Як ця перевірка буде відбуватись, чи американські старшини входитимуть на совєтські вантажні кораблі, чи тільки обсервуватимуть скрині ніби з ракетними частинами з-зовні — цього не сказано. Не сказано теж, як американські чинники думають дістати безперечні докази, що дійсно всі совєтські ракети забрано з Куби та що скрині на вантажних кораблях дійсно мають ракетні частини, а не щось інше. Зате Совєти все ще мають на Кубі коло 40 бомбардувальників, здатних перевозити атомові бомби, і нема познак, щоб Хрущов хотів ті літаки суто - офензивного характеру відкликати до СССР. Мікоян „сердечно" розпрощався з кубинськими комуністичними ватажками, збираючись до від'їзду після однотижневого перебування на Кубі. Фідель Кастро поставив на своїм, не погодившись на ніяку міжнародну інспекцію на Кубі та настоюючи далі на „5-х передумовах", що їх вимагає задля „нормалізації" американсько - кубинських відносин. Америка відразу відкинула їх.

У Тант зголосив новий ультимат президентові Катанґи в Конґо

Об'єднані Нації. — Діючий генеральний секретар Об'єднаних Націй У Тант звернувся до президента катанґійської провінції в Конґо Мойсе Чомбе з новим ультиматумом, давши йому термін до 15-го листопада або погодитись на нову конституцію в Конґо з відмовленням від державного сепаратизму Катанґи в заміну за широку автономію та компроміс у справах грошових прибутків з природних багатств, — або наразитись на санкції збоку ОН. У Тант повідомив про це 20-членну Дорадчу Раду в ОН в справах Конґа. Повідомляють, що на рішучу акцію У Танта вплинув персонально міністер закордонних справ центрального конґолійського уряду Жістен Бамбоко, який прибув в минулому тижні до Ню Йорку і звернув увагу, що внаслідку впертости Мойсе Чомбе зросли в Конґо впливи лівих радикальних груп та зменшився авторитет конґолійського уряду Сиріля Адулі. Якщо той уряд впав би, тоді прийшли б до влади ліві елементи, які закликали б на поміч СССР проти Мойсе Чомбе і тоді Конґо опинилось би тереном не тільки громадянської війни, але й „новою Кореєю". Вернувся теж з Конґа заступник У Танта д-р Ралф Банч який полетів туди спеціяльно для переговорів з Мойсе Чомбе і мабуть нічого в нього не зіскав. З свого боку Мойсе Чомбе заявив, що у випадку заатакування його провінції — все тамошнє біле населення буде боронити його режиму і Катанґу.

У СВІТІ

● **Совєти повідомили** в минулу п'ятницю, що вони вистрелили в сторону Марса однотонного сателіта, чи пак ракету, яка відірвалась з сателіта, який окружує Землю. З тієї ракети, що в ній приміщені радіо-фотоапарати, мають насилати на Землю фотознімки з поверхні Марса. Проте та ракета дійде в околицю Марса щойно в червні наступного року. ЗДА вистрелили свого „Марінера II", який щойно 14 грудня ц. р. має наблизитись до планети Венери „тільки" на 20.900 миль.

● **Генерал Лоріс Норстед**, головний командант збройних сил НАТО, формально передав командування своєму наступникові 1 листопада ц. р. на спеціяльній військовій церемонії на Кемп де Лож біля Парижу. Проте його наступник, генерал Лаймен Лемніцер, до кінця року буде командувати американськими збройними силами в Европі і знайомитись із складною апаратурою НАТО, а ген. Норстед, який перебував на своєму трудному високому становищі впродовж шістьох років, залишиться на ньому фактично ще до кінця цього року, з уваги на важку міжнародну кризу.

● **Турецький президент** Семаль Ґурзель зголосив проєкт конфедерації трьох середньоазійських мохаммеданських держав — Туреччини, Пакістану й Ірану. Всі вони пов'язані з західніми державами оборонними військово - політичними союзами та всі вони загрожені збоку комуністичного імперіялізму. На цю концепцію вже погодилися іранський шах Різа Палеві й турецький президент Семаль Гурзель і вони пропонують щоб формальна ініціятива вийшла від пакістанського президента Аюба Хана.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays (Saturday and Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1120 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N.J.

Без великих змін

Вислід виборів з минулого вівтірка, 6-го листопада, не приніс ані великих несподіванок, ані значних змін у міжпартійному відношенні в країні і в новому Конґресі. Залишилась в Палаті Репрезентантів демократична більшість, у Сенаті демократична більшість навіть дещо зросла, так само без великих змін залишилось партійне взаємовідношення на становищах губернаторів. Республіканська опозиція заповідала значне підвищення своїх мандатів у Палаті Репрезентантів, — ці надії здійснились лише в малій частині. Республіканську перемогу в таких великих стейтах, як Пенсилвенія, Мішиґен і Огайо, де губернаторами стали республіканці на місце демократів, притьмарюють прогри колишніх відомих республіканських сенаторів Гомера Кейпгарда в Індіяні та Александра Вайлі в Висконсині і здобуття демократами становищ губернаторів у таких, наприклад, традиційних республіканських стейтах, як Вермонт і Гемпшир. Коли республіканці можуть похвалитися своєю „великою трійкою' 'губернаторів — нюйоркського Нелсона Рокефеллера, пенсилвенійського Вілліяма Скрентона і мішиґенського Джорджа Ромні, з яких кожний може стати кандидатом у найближчих президентських виборах, то водночас поважним ударом для Республіканської партії є втрата Ричарда Ніксона, який, після своєї прогри в президентських виборах і теперішньої прогри у губернаторських виборах в Каліфорнії — зійде цілком з політичної арени.

Цей брак великих змін у відношенні сил між республіканцями і демократами в новому 88-му Конґресі відіб'ється напевно й на дальших взаєминах між Конґресом та Президентом. Збільшення республіканських сил у таких великих містах, як Ню Йорк, Філядельфія, Дітройт і Клівленд, та зріст республіканських впливів на традиційно демократичному Півдні можуть сповнювати Республіканську партію надіями на майбутнє. Адже в минулих президентських виборах кандидат - республіканець програв лише тому, що великі міста пішли за його демократичним суперником. Однак, розрахунок республіканців на поменшення персональної популярности може виявитись фальшивим. Деякі демократичні кандидати програли, хоч мали підтримку президента Кеннеді, проте подібне траплялось і за двох каденцій Д. Д. Айзенгавера, який особисто користувався величезною популярністю, в той самий час, коли виборці висилали до Конґресу його демократичних противників.

Отож ці коливання настроїв у різних стейтах і різних містах, зумовлені головно місцевими обставинами й особами кандидатів, не відіб'ються на ситуації в Конґресі.

Тому президент Дж. Ф. Кеннеді, хоч його 30-річний брат став сенатором, не може дуже тішитися вислідами виборів. Бо, як уже заповідають газетні коментатори, такі кардинальні справи, як федеральна допомога для народних і середніх шкіл, медична допомога для старших віком осіб в програмі державної Суспільної Опіки, створення нового департаменту для міських справ, збільшена державна контроля над хліборобською продукцією чи публічні роботи, фінансовані державою, щоб підштовхнути вперед загальну економіку, — всі оці давні проєкти Президента, що провалились у 87-му Конґресі, мабуть, зустрінуть не менший спротив і в 88-му. В справах закордонної політики Президент користувався і буде користуватись двопартійною підтримкою.

Кубинська криза й заактуалізування міжнародної тематики вплинули на збільшення фреквенції голосуючих, що їх імпонуюче число понад 50.000.000 добре свідчить про демократичну систему в ЗДА. Але міжнародна криза і навіть Кубинська криза тривають. Від їх дальшого ходу залежатимуть і настрої громадян. Тому, коли політичні ворожбити починають уже тепер робити пророцтва на 1964-ий рік, то це ще дуже передчасно.

Конфлікт і його перспективи

Довготривалий ідеологічний і політичний конфлікт, чи точніше розбіжності між очолюваною Хрущовим советською і Мао Тсе-тунгом китайською компартіями, ввійшов у нову стадію загострення. Склалося на це багато причин, але найголовніші з них — це справа комунокитайського спору з Індією та справа Куби, чи пак вимушена З'єдиненими Державами Америки капітуляція Москви в її намаганнях розбудувати ракетні бази на Кубі. І в одній і в другій справі Москва зайняла неприйнятну для Пейпінгу позицію. Не підтримуючи комуністичного Китаю в його нібито справедливих претенсіях на спірні з Індією території ні матеріяльно, ні навіть морально і ламаючи тим комуністичну солідарність, Москва намагається бути в цьому конфлікті цілком невтральною, а то й навіть заявляє свою гарячу прихильність до Індії, що виявилося під час прийняття нового індійського посла в Москві. Не довподоби китайським комуністам і рішення Хрущова зліквідувати советські ракетні бази на Кубі. Пейпінгські комуністи визначають це рішення, як капітулянтський крок, як опортунізм, угодівство, а то й зраду ленінських принципів у ставленні до американських „імперіялістів", і обіцяють для Куби всю можливу підтримку із свого боку. Характеристичним показником критичної, а то й неґативної комунокитайської реакції на хрущовську політику в справі Куби може бути також поведінка комунокитайської делеґації на з'їзді компартії Болгарії: промову Живкова, в якій прославляв він „нормалізацію" в Карібському обширі, комунокитайці прийняли без оплесків, мовчки і цілком холодно.

Це дальше загострення взаємин між двома найбільшими потугами у комуністичному бльоці притягає увагу західніх політиків та коментаторів і вони намагаються насвітлити не тільки тло, але й розвиток та перспективи цього затяжного конфлікту між Москвою і Пейпінгом. Основний розгляд усіх цих розбіжностей дав відомий український соціолог і публіцист Всеволод Голубничий у своїй виданій недавно в Мюнхені книжці п. н. „Новий конфлікт у комуністичному таборі", що складається з його статтей, друкованих протягом цього року на сторінках журналу „Сучасність". Подавши передісторію й історію китайсько - советських взаємин впродовж останніх років і заналізувавши їх на тлі світової, зокрема американської, політики, Голубничий інтерпретує цей конфлікт як факт втрати Москвою „абсолютної організаційної та ідеологічної контролі над світовим комуністичним рухом" і підірвання її „неподільного тотального панування". Стверджуючи, що головною причиною розходжень між обидвома цими комуністичними потугами стали „питання дальшої тактики та стратегії комуністичного руху", він вважає, що в світовому комунізмі починають перемагати відосередні тенденції національного характеру, приклади яких наявні особливо в Китаї, в офіційних намаганнях китайської компартії не тільки „поєднувати інтернаціональний зміст з національною формою", але і здійснювати всю внутрішню і зовнішню політику з націоналістичних позицій.

Шляхи розвитку і розв'язки конфлікту між Пейпінгом і Москвою треба розглядати дуже обережно. Вони не виключають і відкритого політичного зудару між цими комуністичними потугами, але може бути — і це є найбільш правдоподібне — що вони виллються в затяжну підїздову війну, сполучену навіть із спробами провести переворот у партійних і державних верхівках тієї чи тієї країни. У кожному разі, дальший розвиток і уклад сил всередині комуністичного бльоку залежатиме багато і від відповідної політики Заходу, особливо ж ЗДА, у відношенні до СССР і до комуністичного Китаю.

Ярослав Курдидик

СУМНІВНА РОЗВ'ЯЗКА НА КУБІ

Треба сподіватися, що, нарешті, ЗДА зрозуміли просту істину, що комунізм спиняється тільки тоді, коли йому загородити дорогу силою, ось так, як це зроблено з бльокадою Куби. Але, на жаль, цією бльокадою продемонстровано тільки перший сміливий крок, бо самого конфлікту покищо не зліквідовано. Коли розглянути критично саме формулювання вимоги „вивезти совєтські ракети з Куби", то виглядає воно не лише занадто загальниково, але й хаотично.

Ось для прикладу: з цього формулювання виходить, що большевики повинні забрати самі тільки ракети. А що має статися з нерухомими викидвами, з яких можна вистрелювати ракети? Хто може ґарантувати, що Хрущов дасть доручення забрати з острова демонстраційно і при свідках устаткування, а натомість доставити ракети на літаках чи підводних човнах, щоб ужити їх тоді, коли ЗДА будуть найменше того сподіватися?... Ми також не зустрічали ніде в пресі згадки, щоб Хрущов звелів забрати з Куби тисячі своїх „техніків". І чи Кастро, отой психопат, коли йому заберуть з Куби ракети, а залишать невеликого, зрештою, формату атомові бомби, не може літаками перевезти і скинути їх, де йому буде треба? Та ж політика большевиків й полягає в тому, щоб приспати і обдурити вільний світ!

Щоб не сягати аж до 1917-20 років, коли большевики обіцяли народам, що визволилися з царської кормиги, дати волю, щоб її зараз таки втопити в крові, вистачить пригадати криваву масакру на Мадярщині, де большевики теж „скапітулювали" тільки на те, щоб, вигравши на часі, підтягнути танки і свіжі дивізії. І ось тепер, коли американські провідні політичні кола почала полонити хвиля апізменту супроти Куби, пролунали віщі слова перестороги конґресмена В. Г. Джадда з Міннесоти: „Треба подвоїти чуйність і бойову готовість, бо, можливо, що Хрущов, який пішов на дуже далеку й поспішну поступку, хоче виграти на часі, щоб десь в іншому місці зранити нас смертельно". Ще гостріше у цій справі висловився колишній президент Г. Труман: „Не вірте проклятому москалеві! (рашен)". А відомий американський журналіст Дж. Рестон вияснив справу ще докладніше: „Хочете побачити на прикладах, з ким ми маємо діло на Кубі і як нам поступати з цим ворогом? Найкращий приклад — саботажі у Венесуелі, які проходять у тому часі, коли ми чманіємо від наших успіхів у бльокаді і робимо всякі поступки, навіть на пропозицію таких держав, які за ледве три місяці тому прийнято до ОН і які напевно ще не встигли виплатити членської вкладки. Маємо точні дані, що Москва доручила провести масові саботажі в усіх американських підприємствах поза кордонами ЗДА".

Тепер подивімся на другу сторону кубинської медалі, що про неї говорять професійні військові фахівці. Департамент Оборони ЗДА признає, що від часу трагічного десанту, який провели у квітні 1961 року кубинські патріоти із дуже малою підтримкою ЗДА, змінилося одне — збільшилось рішенко, бо тепер буквально кожний хлопчак на Кубі має в руках зброю. Та коли врахувати підготову можливого чергового десанту й порівняти її з підготовою, проведеною в 1961-му році, то це все одно, якби порівнювати „дитяче аматорство" із залізним п'ястуком, який може розчавити кастрівський режим напротязі кількох годин. На цілковиту ліквідацію всіх залишків, які відважилися б ще ставити спротив у різних закутках острова, потрібно було б 3 - 5 днів.

За останніми вістками „справу Куби' розподілено задля всякої евентуальности на чотири стадії: 1) бльокада; 2) вивезення з Куби всіх ракет; 3) видалення всіх бойових літаків, які можуть перевозити атомові бомби і 4) десант та докорінна ліквідація кастрівсько-комуністичного правління, а після того — основний нагляд над тим, щоб кубинський народ мав змогу вибрати уряд, який був би виявом його дійсної волі і в майбутньому не загрожував сусіднім країнам комуністичною диверсією.

Тепер виходить на яву, що аж до бльокади Куби дехто із державних провідників побоювався, що коли б Хрущов посунувся у справі Берліну ще далі, то уряд Кеннеді не відважився б на рішучий крок. В Пентаґоні брали під увагу ще й такий аспект справи: якщо американці розпочнуть десант, у світі „змобілізується сантимент" до маленької Куби, на яку, мовляв, накинувся сусід-велетень. І другий аспект: якщо в бльокаді американці затримають большевицький корабель, залога того корабля поставить спротив і його затоплять, тоді може повторитися те саме, що було з Гітлером — мовляв, на нас наступають американські імперіялісти, отже — мобілізуймося всі на захист „совєтської родіни". І тому єдиний вихід залишився такий: вичерпати всі миролюбні засоби, змобілізувати у свою користь світову опінію, а коли б це все завело, — „задавити" десантом скомунізовану Кубу.

Фахівці Американської Національної Оборони певні, що „капітуляція" Хрущова на Кубі розвіяла міт про большевицьку мілітарну перевагу і цим відвернула в іншу сторону новопосталі держави, яких дуже слаба політична зорієнтованість тягнула мимохіть у сторону того, хто видавався їм наймогутнішим, а може й непереможним. В американських військових колах уважають також, що большевицькі міжконтинентальні ракети є пропаґандивним блефом, бо, логічно міркуючи, коли б большевики мали такі всесвітнього засягу ракети, про які безнастанно горлають, то чому вони розбудовували бази на Кубі, звідкіля, як виходить, можна тільки зранити ЗДА. На закінчення треба сказати, що від часу останньої світової війни це вперше большевики стукнулися „чоло в чоло" із ЗДА. І немає сумніву, що від того зудару вони захитались.

Читайте українські книжки й газети, бо часто читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

І. Сір

ІНДІЯ ПРОКИНУЛАСЬ

Великі зміни зайшли в ділянці зовнішньої політики Індії, країни, що поставила невтралітет своєю головною метою, без огляду на те, куди він може завести.

Для лідерів Індії, Неру, Менона і інших, політика невтралітету була річчю безсумнівною, бо в їх пам'яті все ще зберігаються спогади про ті часи, коли їхня країна перебувала під чужою адміністрацією.

Вплинули на це також шкільні студії з часів перед 1-ою світовою війною, дух соціялістичного романтизму 20-тих років і безоглядна віра в те, що добра ідея завжди перемагає, а лагідним словом можна запобігти злій дії.

На таких основах базувалась індійська політика у відношенні до червоного Китаю. Впродовж року Пейпінґ провокував Індію на кордонах в Ладаху та на сході біля Ассаму. Неру не втрачав надії полагодити спір у зв'язку з питанням, де мають проходити кордони між цими двома країнами.

Фактично це питання постало після окупації комуністичним Китаєм Тибету. При цьому треба підкреслити, що і червоні і націоналістичні китайці в цій справі однозгідні, як однозгідними є москалі червоні й білі у відношенні до земель, загарбаних Москвою.

Перші сутички між китайськими та індійськими військами почалися досить давно, головне в глибинах Ладаху, що лежить у горішній частині Кашміру, де проходять спірні кордони також між Індією та Пакістаном. Ті перші сутички можна було ще трактувати як інциденти між прикордонними сторожами. Але дійсність показала, що то була лише підготова до широкої агресії.

Пейпінґ, кинувши у бойові операції значні сили, дуже скоро забрав ряд прикордонних сторожових постів. В умовинах, надзвичайно тяжких для оборони, далеко від шляхів та військових баз, ці малі станиці не могли стримати китайців, і Неру признав фактичний стан війни.

Тільки в районі Ассаму червоний Пейпінґ кинув понад 30.000 вояків, здобувши місто Тованґ, важливий стратегічний пункт. Обговорюючи цю поразку, Неру заявив, звертаючись до населення Індії: „Я хочу, щоб ви всі зрозуміли, який удар дістали ми в цьому часі. Ми опинилися самі, відірвані від реального світу. Ми живемо в штучному світі наших власних мрій. Тепер ми прокинулися й звільнилися від тих мрій".

Отак Індія стала віч-на-віч з ворогом, який довгий час приглядався, чекаючи нагоди, щоб розпочати аґресію. Пейпінґ ударив, щоб розвалити існуючий в Індії порядок, створити хаос в тій перенаселеній, зубожілій країні, де мільйони людей хронічно голодують, де активно діє комуністична партія..

Але цей розрахунок не був вдалий, як часто буває у комуністів. Комуністична аґресія спричинила не хаос, а — радикальні зміни в думанні політичної верхівки Індії, змобілізувала її духові сили для протидії.

В невтралістичній Індії, де справа оборони країни була занедбана, вживається драстичних заходів в напрямі збільшення оборонної спроможности.

Індійський уряд звернувся до ЗДА із просьбою допомогти зброєю і амуніцією. Тим часом Москва заявила, що вона піддержує Китай у його „бажанні унормувати взаємовідносини з Індією" і „порекомендувала" Неру відвести індійські війська на 12 з половиною миль від бойової лінії, тобто не тільки погодитися на червоно - китайські домагання, але навіть віддати те, на що Пейпінґ досі не претендував.

Комуністична партія Індії, яка довший час вагалася, не знаючи, якої лінії триматися, на своєму з'їзді в Ню Делі ухвалила „порадити" Пейпінґові забрати свої війська з індійської землі. А на вулицях індійських міст тисячні маси студентів нищили все, що нагадувало комуністів та китайців.

До Індії вже прибуває американська зброя та інші матеріяли. Тим часом відомості з фронтових ліній дуже невтішні. Воєнні операції відбуваються в Гімалайських горах на висоті до 12.000 стіп, де повітря дуже рідке і доріг майже немає. Це було найбільшим абсурдом розпочинати війну в таких околицях — заявляють військові фахівці. — Більших успіхів китайці добилися б в районі Ассаму, звідки вони могли б, після відповідної підготови, просуватися далі до берегів Венгальської затоки і аж до кордонів Бірми...

Але все це було б можливим при одній умові: тотального розкладу в Індії, відмови від спротиву, капітуляції її політичних проводирів. Здається, що така можливість сьогодні виключена.

З першими стрілами у Гімалаях розвіялися московські пляни залізти до Індії, в першу чергу своїми „техніками", що мають там будувати фабрики літаків типу МИГ. Розроблені у Москві пляни здобути ту країну, про яку ще колись мріяв цар Павел, доведеться покласти в схованку.

Які ж причини спонукали Пейпінґ розпочати війну восени, коли військові операції в тому районі надзвичайно утруднені? На це є, мабуть, одна відповідь: здобути позиції для широкого наступу навесні. А-ле чи чекатиме Індія до того часу, склавши руки?

Найбільш імовірним є те, що причина всієї цієї авантюри криється в советсько - китайських взаємовідносинах. Пейпінґ рішив поставити Москву перед доконаним фактом, змусити підтримати його аґресивну політику. Як видно з цитованої вище заяви Кремлю, це йому спершу вдалося, хоч останнім часом Москва займає нібито невтральну позицію в цьому конфлікті.

На міжнародній арені Пейпінґові не пощастило: в Об'єднаних Націях ще раз провалилась справа прийняття червоного Китаю до членів тієї організації.

Мав Сталін турботи з китайцями в Кореї, має турботи з ними тепер Хрущов в Індії. І чи не пропали марно всі ті мільйони рублів „допомоги", що їх Москва вислала до Індії?

Д-р Роман Осінчук

ФЛЮ

Чи треба очікувати пошести інфлюенци?

Цього року, ще перед зимовим сезоном, коли звичайно панує епідемія, чи навіть пандемія, інфлюенци, або як тут коротко називають флю, уряд охорони здоров'я ЗДА почав закликати населення до імунізаційних впорскувань - застриків проти цієї недуги. Ці заклики читаємо в різних часописах і часто слухаємо через радіо. Може не один запитати: на якій підставі лікарі, що працюють в цій ділянці, можуть передбачати прихід епідемії флю в цьому зимовому сезоні?

Лікарі, які займаються дослідженням цієї проблеми, на підставі довгих спостережень та статистики знають що так звана азійська флю збирає більше чи менше жниво щотри роки. Тоді вона спалахує епідемією - пошестю по цілому світі так, як це сталося в 1957 - 58 році або, як багато з нас ще пам'ятають, в 1918-1920 роках, коли від т. зв. „еспанки" померло коло 20 мільйонів людей, в тому числі понад 500,000 в самих ЗДА. До того ж лікарі - дослідники завважили цієї весни спорадичні випадки азійської флю в різних частинах цієї країни.

Звичайно буває так, що віруси флю, спричинники хвороби, вліті западають у „зимовий сон", а коли приходять зимові холодні й вогкі дні, вони оживають і можуть стати причиною спалаху пошести. Саме такої пошести очікують лікарі цієї зими. Очевидно, дослідники з уряду охорони здоров'я можуть часом помилитися, як деколи помиляються метеорологи, які заповідають погоду. Але всякі „небесні знаки" говорять про прихід епідемії флю цієї зими.

Від людини до людини флю переноситься таким самим способом, як звичайний катар - нежить, а саме розпиленими дрібними краплинами слини, які літають у повітрі особливо тоді, коли хвора особа кашляє або пчихає.

Ширення пошести флю залежить від відпорности людського організму до вірусів. Таку відпорність, бодай на кілька років, набувають особи, які перебули цю хворобу, або її, хоч на далеко коротший час, які були імунізовані після впорскувань щепленки проти флю. Отже, чим більше є відпорних до інфлюенци людей, тим менша можливість поширення епідемії. Не підлягає сумніву, що остання, досить велика, епідемія 1957-58 років залишила в людей, які перебули тоді флю, ще деяку відпорність, але лікарі не певні, як довго такі люди залишаються відпорними до цієї епідемії.

Інфлюенца сама по собі не дуже тяжка хвороба, але грізна вона тим, що часто веде за собою інші інфекції та важкі ускладнення, здебільша запалення легень, яке для слабших чи схворованих осіб може бути поважною загрозою. Із статистики знаємо, що епідемія флю в 1957-му році забрала з цього світу 59.000 людей, а друга епідемія в 1959-1960 роках — 26.700 осіб. А це ж страшне жниво! До того треба додати великі економічні втрати в індустрії внаслідок відсутности на праці великої кількости робітників, і особисті витрати на лікування кожного хворого зокрема. Тому не диво, що працедавці охоче переводять безплатне щеплення своїх робітників, закуповуючи вакцину в такій кількості, що іноді бракує її для приватних лікарів. Таким чином адміністрація фабрик забезпечує себе проти надмірної абсенції робітників під час пошести, отже проти зменшення своєї продукції.

Флю особливо небезпечна для вагітних жінок і старших осіб, зокрема хворих на серцеві, легеневі, ниркові чи інші хронічні хвороби. Понад 50% смертности припадало саме на згадані категорії хворих під час останньої епідемії. З цього не трудно прийти до висновку, що флю, чи грипа — небезпечна недуга і до неї байдужно ставитись не можна. Хоч на неї немає ще якогось специфічного ліку, людина, захворівши на цю недугу, повинна негайно кликати лікаря, щоб охоронити себе від несподіваних ускладнень.

Найкращий засобом поборювання епідемії флю є масове щеплення, чи імунізація людей. Таке щеплення забезпечує відпорність коло 70% щеплених осіб. І навіть тих 30% щеплених може сподіватися легшого перебігу хвороби.

Борис Антоненко-Давидович

ЗА ШИРМОЮ

РОМАН

(30)

— Значить, на нашому небосхилі буде грім серед ясного неба? — усміхнувся Олександер Іванович, дивлячись на стурбоване обличчя Пісочкіної.

— Ще б пак! У нас тут просто очманіли всі. Районову лікарню наспіх білять, коло станції розводять квітник, в дитячій консультації спішать закінчити бокси... Біда! Я сама зараз біжу по халати. Подумайте: на всю станцію — тільки два пристойні халати!..

Пісочкіна ще довго, мабуть, бідкалась би й принюхувалась, шукаючи в співбесідникові нагоду заспокоїти себе саму, та Олександер Іванович, якому хотілося швидше збутися її, скористався з її останніх слів.

— Ну, в такому разі не буду затримувати. Бувайте! — мерщій потиснув руку й рішуче відчинив двері.

Одержавши аналізи крови на малярію і попросивши скельця для нових препаратів, він поквапився з тропічної станції, щоб знову не зустрітись тут з Пісочкіною, товариство якої він міг сприймати тільки в невеликих дозах.

Вийшовши знову на центральну вулицю, він випив коло ятки газованої води, бо починалась уже спека, і зайшов до аптеки.

В аптеці, не зважаючи на робочий час і кількох людей, що чекали на ліки, спішно мили підлогу, вішали на вікнах марлеві фіранки і навіть сама управителька аптеки Шарф перетирала клаптем вати фляконн й переставляла їх на полицях скляної шафи. Видимо, й тут серйозно готувались до приїзду нового завідувача обласного відділу охорони здоров'я. Олександер Іванович широко переступив на вимиту частину підлоги й підійшов до столика рецептаря.

— Саро Абрамівно, дозвольте...

Управителька Шарф сердито обернулась на голос і вже хотіла була сварити нетерплячого нахабу, що не може трохи почекати, поки вимиють підлогу, але, впізнавши лікаря Постоловського, враз підійшла до столика.

— Це ви, докторе? Ви чули вже?.. — вона важко зідхнула й знизала плечима. — Я не знаю, що це ще за мода завелась: тільки но признають на посаду начальника, як він уже летить з области розпікати всіх! У сусідньому районі він мало не зняв з роботи управителя аптеки тільки за те, що там помилково на п'ять копійок дорожче продали марганцівку...

Олександер Іванович вирішив, що заради чемности він уже досить вислухав Шарф, і попросив видати йому для амбуляторії сильно діючі ліки. Він розклав по кишенях ампулі з морфіною і стрихніною, сунув у портфель пляшечку з опієм, і, злегка кивнувши розчарованій Шарф, що ждала від нього співчуття, подався з аптеки. Він хотів був піти до парку пересидіти спеку й подумати на самоті, але завагався і, перемагаючи самого себе, повернув через два квартали в завулок до відділу охорони здоров'я.

Молодого завідувача Ахметджанова не було. Мабуть, і він гасав десь, готуючись до приїзду суворого Ходжаєва. Секретарка Гордієнко, жінка за сорок років, з пишною зачіскою і томним поглядом, одразу ж тільки но Олександер Іванович переступив поріг, кинулась до нього:

— Як добре, що ви приїхали! Я вчора цілий вечір не могла ніяк додзвонитись до вас, а послати нема кого — всі люди в розгоні...

— А в чому річ? — сухо спитав Олександер Іванович. Він не любив секретарки за її часті спроби підмінити собою завравйвідділу і пристрасть до пліток. Секретарка казала „бомага", замість „бумага", „после обед", вимовляла — „испольнительный", це давало підставу Олександрові Івановичу не тільки вважати її за невігласку, а й підозріливо ставитись до неї, що не знати, чого й для чого опинилася в Узбекістані відкілясь з України.

— Як? Ви ще не знаєте? — здивувалась Гордієнко. — До нас іде Ходжаєв!

— Ну і що ж? Дуже добре, що іде, — холодно процідив Олександер Іванович.

— Але ж він буде скрізь, буде й у вас на дільниці!

— Я вельми задоволений. Дуже хочу побачити його в себе.

Гордієнко недовірливо подивилась йому в очі. Вона ніяк не могла збагнути: чи тільки хизується цей відомий чванько, прикрий лікар Постоловський, чи, може, хоче на щось поскаржитися Ходжаєву? І тут же силкувалась пригадати, чи одержав уже Постоловський платню за травень: Гордієнко була водночас і бухгальтером відділу охорони здоров'я.

— Я ще вчора хотіла вас попередити, щоб ви мерщій навели там лад у себе, підтягнули своїх...

— Навіть і не здумаю щось робити! — одрубав Олександер Іванович, якому знов здалося, що секретарка лізе не в своє діло.

— Як це так? — широко розплющила вкрай здивовані очі Гордієнко й одразу вирішила: безперечно, буде скаржитись, чорт! — Зія Хардарович дуже турбується, що вас досі не повідомили...

— Надарма! Мені нема чого в себе переробляти.

— Ну, знаєте!.. А всякі недоліки, непорядки? Хто ж може все передбачити!

Гордієнко погордливо піднесла вгору свою кудлату голову й ще пильніше глянула на Постоловського. Її все ще мордувало питання: на що саме він буде скаржитись? За травень він таки одержав платню, це вона пригадала зараз, навіть на ремонт йому дещо приділили. Хібащо на придбання м'якого інвентаря та інструментарію — нема?

Олександер Іванович перебив її думки.

— Медичні заклади, товаришко Гордієнко, завжди повинні бути в такому стані і так працювати, щоб їм не було чого спеціяльно готуватись до приїзду начальства, — повчально зауважив Олександер Іванович і додав: — Принципово не буду нічого переробляти в себе, — хай побачить, як воно є!

— Не знаю, не знаю!.. — схидно всміхнулася Гордієнко, остаточно переконавшись, що скаржитись буде. — Ви занадто вже принципові, докторе Постоловський!

— Атож! — буркнув Олександер Іванович і, щоб покласти край неприємній розмові, спитав: — Пошта для дільниці є?

— Прошу! Це все ваші бомаги, докторе Постоловський, — підкреслено чемно сказала Гордієнко, діставши з відчиненої шафи купу паперів машинопису й якусь запечатану коверту.

З життя Українського Лікарського Т-ва Північної Америки

Осіння Товариська Зустріч.

Кінець тижня, 6 і 7 жовтня, був дуже активний у житті УЛПТА. В тих днях відбулась товариська зустріч, яку щороку влаштовує Відділ УЛТПА Метрополії Ню Йорк. У той час золота осінь вкрила Кетскільські гори килимами чудових барв і додала багато радости до дружнього настрою. 80 лікарів і дентистів з Ню Йорку й поблизьких стейтів, їх родини і багато гостей вщерть заповнили приміщення „Союзівки", оселі УНСоюзу в Керговксон, Н.Й. При спільній вечері голова Відділу д-р Богдан Шебунчак вітав Головну Управу на чолі з д-ром Р. Сочинським, голів і членів Управ 7-ми Відділів Т-ва, що прибули на зустріч і гостей, серед яких були: предсідник УНСоюзу п. Йосип Лисогір, голова Т-та Українських Інженерів Америки інж. Роман Левицький, голова Краєвої Пластової Старшини п. Ольга Кузьмович та інші. Українські письменники Іван Керницький і Микола Понеділок розважали присутніх актуальними гуморесками. Після вечері відбулись танці з численною участю молоді, що затягнулись дорана. Неділя пройшла на спортових грах і товариських гутірках. В суботу по полудні відбулося багато нарад й імпрез.

З'їзд Українських Психіятрів.

Цей перший в історії УЛТПА З'їзд Українських Психіятрів відкрив голова Т-ва д-р Ростислав Сочинський і привітав присутніх від Головної Управи й ініціятивної групи. Дальші наради вела вибрана президія З'їзду у такому складі: предсідник д-р Володимир Семків, заст. пр-ка — д-р Іван Подригуля, секретарі — д-р Марія Кознарська і д-р Всеволод Клюфас.

Наукові доповіді виголосили: д-р Богдан Васильків на тему „Групова психотерапія доростаючих" і д-р Олег Волянський про „Фройдизм у психіятрії". Цікаві теми викликали оживлену дискусію.

У діловій частині З'їзду засновано психіятричну секцію при УЛТПА. До Управи Секції увійшли, як голова — д-р Б. Васильків, заст. голови — д-р В. Семків, секретар д-р О. Волянський, як члени Управи: д-ри — Теодозій Самотулка і Роман Мороз. Обговорено цілі та завдання секції й намічено плян праці на будуче.

Наради Управ Відділів і Головної Управи УЛТПА

Ця нарада, що в такій формі відбулась вперше за час існування Т-ва, мала на меті затіснення і пожвавлення співпраці між Головною Управою і Управами Відділів УЛТПА, виміну думок, поглядів та інформації на різні внутрішні й зовнішні проблеми Т-ва. В нараді була заступлена більшість Відділів через своїх голов й інших членів Управ. Нарадами кермував голова УЛТПА д-р Р. Сочинський. Обговорено суспільно-громадські, організаційні та видавничі („Лікарський Вісник", „Лікарський Альманах") справи, участь Т-ва в 8-му Конґресі Американських Українців, а також деякі питання зв'язані зі З'їздом Делеґатів (10-ми Загальними Зборами) УЛТПА, що відбудуться на „Союзівці" 22—23 червня 1963 р. Докладний звіт про цю нараду появиться у 28 числі (січневому) „Лікарського Вісника".

Конференція Лікарів - Стоматологів.

Українські дентисти — члени УЛТПА використали нагоду осінньої зустрічі, щоб відбути окрему конференцію. Темою нарад було влаштовання доповідей на V-тий Науковий З'їзд Українських Лікарів Америки й Канади, що відбудеться в 1964 році, рефератів в рамах ширших сходин на терені Відділів УЛТПА й інформації громадянства про дентистично-здоровні проблеми через окремі популярні доповіді й статті в українській пресі. Для переведення цих плянів створено Комітет у складі д-рів: Іван Кизик, Степан Ворох й Іван Дідюк.

Приємна атмосфера, яку створила товариська зустріч Відділу Метрополії Ню Йорк, дозволила перевести з успіхом вище згадані імпрези, які поруч з розвагою принесли багато користи для дальшого зросту УЛТПА.

Свято Покрови в Вестберах

Велике релігійне і національне Свято Покрови Божої Матері українська православна громада у Вестберах відзначила культурно - духовою імпрезою та спільним обідом.

Передсвяткового дня 13-го жовтня в суботу після вечірнього Богослуження в церковній залі відбувся глибокозмістовний реферат на тему „Світильники землі української".

Автор вечора відомий український богослов, і маляр-живописець Сергій Кендзерявий - Пастухів свою доповідь зілюстрував портретами достичних осіб - діячів, власної роботи. (Репродукція, висвітлення за допомогою проєктора). Промовець своєю доповіддю охопив 30 визначних осіб діячів культури в області духового, філософічного та загальнокультурного напрямку. На екрані перед глядачем пройшли образи князя Володимира Великого, митрополита Іларіона, митрополита Петра Могили, Паїсія Величковського, Івана Вишенського, гетьмана Сагайдачного, Григорія Сковороди, Тараса Шевченка і багатьох інших.

Ця прекрасна доповідь, на тлі матеріялістичности сучасного життя, була оживлюючим процесом, як дощик на спраглу квітку душі живої. На тлі культурних надбань світу підносить і наші почуття гідности і гордости до рівности з іншими культурними народами. На тлі нашої бездержавности і політичної місії еміграції кличе нас до самопожертви, до подвигів, до праці за волю України.

Художньо - малярська праця автора заслуговує уваги і чекає на більшу фахову оцінку. Своєрідна композиція, стиль та виконання свідчать про досконалість руки та розуміння речей і мистецької справи. Кожен портрет яскраво передає живі риси обличчя, які природньо сяють і відбивають духовий зміст, звершеність та характерність діяча.

Імпрезу підготував настоятель церкви св. Тройці отець Константин К.

В день Покрови 14-го жовтня після Літургії відбувся спільний обід парафіян. Присутні вислухали реферат на тему свята і в дружній родинній атмосфері побавились, повеселились.

Пет. Св.

Студентський місяць в Арґентині

Місяць вересень в Арґентині вже від кількох років проголошений місяцем українського студентства. Таким проголосив його САУС, себто Студентський Арґентинсько - Український Союз, що цього року святкує 9-ліття існування.

Минулого року Студентський Місяць мав великий успіх: кожної неділі, або й суботи відбувалися відповідні студентські імпрези, в яких брала масову участь не тільки студентська молодь, але й старше громадянство.

І цього року управа САУС-у опрацювала і частинно виконала велику й цікаву програму, що була виконана поки що частинно тільки тому, що відомі революційні події, що допровадили до загрозливих зударів два сектори арґентинського війська, примусили Управу САУС-у відкликати призначений на суботу 22 вересня великий Баль, бо саме того дня військова криза була дійшла свого кульмінаційного вершка.

Поза тим усе відбулося, як було передбачено програмою.

Розпочався Студентський Місяць цього року в неділю, 9-го вересня традиційним Концертом в гарній театральній залі „Сальону де Мухерес", в якому взяли участь ліричне сопрано Тамара Личолай, та оперовий тенор Дмитро Політіс та вокальний Октет з членів хору Української Репрезентації. Програма концерту не була надто багата, але стояла на відповідному мистецькому рівні.

В неділю 15-го вересня в залі Централі „Просвіти" відбувся турнір студентів, що вправляються в японській системі самооборони Жудо, які навчаються в Академії А. Лабате. Невважаючи на безумовну потребу для нашої молоді бути вправними в Жудо, з огляду на все більший зріст злочинних нападів, особливо на дівчат, ця самооборонна система покищо не знаходить серед українців численних ентузіястів, і добре робить САУС, що намагається її спопуляризувати серед нашого громадянства.

Того ж дня закінчилися шахові змагання за чашу САУС-у, а на другий день, 16 вересня закінчилися змагання за чашу САУС-у пімпонговик дружин.

В четвер 20-го вересня відбувалося в Українському Клюбі прийняття для членів САУС-у та запрошених гостей. Невважаючи на те, що того дня вже помітно було в місті значне напруження в зв'язку з поділом війська на два ворожі табори, зійшлося досить багато членства і гостей. На другий день в п'ятницю відбулася успішна радіоавдиція через станцію „Кольонія", в якій виголосили відповідні промови на високому рівні голова САУС-у інж. Вол. Бандура, культурний референт САУС-у Ярос. Бандура та заступник голови САУС-у Олег Яхно. Інж. В. Бандура накреслив завдання українського студентства, зорганізованого в САУС-і, що має не тільки дбати про власне духове й інтелектуальне самовдосконалення, але й про ширення правди про українську справу серед чужинецької та нашої молоді, щоб виховати з останньої свідомих українців, які могли б успішно протидіяти ворожій пропаганді та впливам чужинецького оточення, щоб зберегти українську національну духовість.

Наша мета — з'єднати всю українську студентську молодь навчити її міжпартійної толерантности та дати їй політичну здібність — не хилитися перед сильним і не топтати слабого, і таким чином створити нову, здорову, моральну молодь, що без сорому перебере від наших батьків керму українського життя.

На закінчення Студентського Місяця, редактор Гр. Голіян прочитав 30/IX доповідь в Українському Клюбі на тему „Актуальні проблеми нашого часу".

Е. О.

Українська хроніка

- Клюб Круглого стола в Ню Йорку повідомляє, що чергова зустріч Членів Клюбу відбудеться в суботу 10 листопада 1962 року, о год. 6-ій вечора в залі Українського Інституту Америки — 2 Іст 79 вулиця в Ню Йорку. В програмі вечора: 1. Перевибір Управи Клюбу. 2. Доповідь на тему: „Світла і тіні VIII Конґресу американських українців", виголосить ред. Іван Кедрин і Ярослав Гайвас. Після доповіді дискусія. Члени Клюбу можуть запрошувати гостей.
- З Літературно - Мистецького Клюбу в Ню Йорку повідомляють, що в п'ятницю дня 9 листопада ц. р. відбудеться у зв'язку з виставкою графічних праць д-ра інж. А. Вариводи обговорення цієї виставки, під час якого автор говоритиме про мету, з якою були роблені ці графічні праці. Початок о год. 8-ій веч.
- Доповідь відомого поета Євгена Маланюка п. н. „До проблеми Гоголя" відбудеться в суботу дня 10 листопада ц. р. в рямцях наукового засідання Комісії УВАН для досліджения Історії Громадської Думки на Україні. Відкриє засідання вступним словом голова Комісії д-р Іван Л. Рудницький. Відбудеться доповідь в будинку УВАН при 206 Вест 100-та вул. у Ню Йорку о год. 7-ій веч.

Український Вільний Університет

Секретаріят Українського Вільного Університету в місті Мюнхені цим повідомляє, що записи на студії в Університеті на зимовий семестр 1962/63 продовжуються.

Тимчасово узгляднюються записи на старші семестри, маґістерські і докторські. Відбуті вже попередньо студії на інших високих школах зараховуються.

УВУ, як і попередньо, має в своєму складі факультети: філософічний та права й суспільно - економічних наук, — з фаховими підвідділами.

Для впису належить подавати: заяву про бажання студіювати, життєпис, документи про всі відбуті вже студії й матуральне свідоцтво, три фотографії. Заяву належить подавати до Деканату відповідного Факультету УВУ.

За всіма додатковими інформаціями просимо звертатись до Секретаріяту УВУ.

Адреса:
Ukrainische Freie Universität
8000 München 27
Cuvilliesstr. 9

Секретаріят УВУ.

Хроніка Сіяттлу

ВІД'ЇЗД ПРОФ. РОМАНА СТРУСЯ

У неділю, дня 2-го вересня відбулися проводи в Сіяттлі молодого українського вченого Романа Струся, який викінчив в університеті стейту Вашінґтона свою працю з ділянки порівняльної европейської літератури.

П. Струсь від'їхав до Ст. Луїсу, де буде читати лекції в тамошнім університеті з европейської порівняльної літератури та викладати німецьку мову. Він підкреслив у приватній розмові, що його головний інтерес є в романтизмі німецької та слов'янських літератур.

П. Роман Струсь зазначив, що романтизм німецької літератури має в собі значні слов'янські впливи, зокрема в австрійській літературі.

На наш запит, чи є можливість включити якісь згадки чи більші відомості про українську літературу в його лекціях, наш молодий вчений з інтересом та оживленням познайомив нас з тими можливостями, бо є певні дані говорити не тільки про німецьку літературу, але пов'язати її розвиток з подібними течіями в нашій та інших слов'янських літературах. На його думку в Америці занадто багато вивчають тепер російську літературу, і тому треба б піднести завісу незнання та показати багатства інших слов'янських літератур, зокрема Історія України - Руси та Ілюстрована Історія України, вид. з 1911 р. та його ж анг. мовою, — видання УНСоюзу з 1941 р., 12 томів Лесі Українки та ін.

З подій на Світовій Виставці

В неділю 17-го вересня, закінчився Тиждень Східньої Православної Церкви в павільйоні „Християнського Свідчення" на території Світорема у мною улюбленій романтичній добі, — закінчив п. Струсь.

В хаті п-ства Решетарів відбулося прийняття з нагоди від'їзду п. Струся. П. Струсь обіцяв присутнім приїхати до Сіяттлу влітку 1963 року, бо тільки там можна знайти дійсний відпочинок.

П. Р. Струсь був одним з ініціяторів, що міська бібліотека тут має тепер збірку українських книжок про Україну та в українській мові, серед них М. Грушевського — вої Виставки в Сіяттлі.

Мала каплиця цього тижня дістала православне оформлення — вівтар із Розп'яттям на стіні, кілька ікон, семисвічник, кадило, св. Євангелії, „воздухи" та підсвічник.

В організації Тижня прийняли участь різні православні церкви із Сіяттлу та грецька православна церква св. Миколи з Такоми.

В неділю в грецькій церкві св. Вознесіння відбулася урочиста Вечірня, в якій станули чотири священики. З проповіддю виступив о. д-р Атанасіон, настоятель тої церкви, і він з'ясував значення цього Богослуження та жалкував за тим, що не всі прийняли в нім участь — „Хоч нас розділюють обряди та часом людські амбіції, ми всі молимося Єдиному Богові", — назав він.

Церква св. Вознесіння є новорозбудована в модерному стилі з ясними простими лініями, що вражають красою назовні та всередині. Вівтар є відділений іконостасом з іконами, нам всім так добре відомими.

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями та Знайомими, що в понеділок, 5-го листопада 1962 року упокоївся в Бозі наш Найдорожчий

МУЖ і ТАТО

бл. п. Йосиф СОЛОВСЬКИЙ

проживши 71 рік.

Покійний народ. в с. Жеребки, пов. Скалат, Зах. Україна.
ПАНАХИДА — в ЧЕТВЕР, 8-го ЛИСТОПАДА 1962 року, в год. 8:00 веч., в пох. заведенні П. Яреми — 129 East 7th Street, New York, N. Y.
ПОХОРОН — в П'ЯТНИЦЮ, 9-го ЛИСТОПАДА ц. р., в год. 9:00 рано, з того ж пох. заведення до церкви св. Юра, в Ню Йорку, а опісля на цвинтар Кальварія.

Тяжким горем прибиті:
жінка — МАГДА
син — ГРИНЬКО

Ділимося сумною вісткою, що

Богдан Юрій ПАСТІВНИЧ

нар. 15-го листопада 1917 р.
помер ненадійно, по короткій недузі, дня 25-го жовтня 1962 р. в Евансвілле, Інд.
Похорони відбулися в дні 27-го жовтня 1962 року.

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ
будуть відправлені
в 40-ий ДЕНЬ з дня смерти в католицьких храмах у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ і ШИКАҐО.

В. И. П.!

ДРУЖИНА зі СИНОМ
Наталка ЛОТОЦЬКА
Тарас ЛІСЬКЕВИЧ
Софія НАКОНЕЧНА — з родинами

Замість квітів на свіжу могилу Дорогого й Незабутнього
проф. д-ра БОРИСА АНДРІЄВСЬКОГО
складають на НТШ в Сарселі:

д-р МИКОЛА й МАРІЯ ГРУЩКЕВИЧІ	$20.00
д-р МИХАЙЛО й ВАРКА ТИМКОВІ	$15.00

До Української Спільноти у Вільному Світі

Українській спільноті в діяспорі приходиться зберігати, вирощувати та захищати такі вартості, що тепер в підсовєтській дійсності на Україні вони викривлювані а в багатьох випадках в безоглядний спосіб нищені. Йдеться тут про вартості, що є невідлучними складниками української духовости, історії, науки, мистецтва й культури взагалі.

Виходячи з цих заложень, ми зібрані на нараді рішили зайнятися збереженням духової спадщини Предвісника українського відродження та Пробудника Західньо - Української Землі, що своїми писаннями промостив шлях українській народній літературі й звів сукромі українські голоси й річки в одне народнє русло, щ остало могутнім річищем всенароднього й державного ставання.

Заповідник Маркіяна Шашкевича в діяспорі — це конечна вимога нашого часу.

В минулому році відбулися ювілейні святкування 150-річчя народин Поета. Ці святкування були рівночасно переглядом, що ззбережено в спадщині по Великому Відродителеві нашого Народу. Виявилось, що наслідком двох великих світових війн та невідрадних політичних умовин на рідних землях багато дечого затратилось з цієї спадщини. Деякі праці про духовий дорібок Поета стали дуже рідкісними унікатами. Все це сталося також внаслідок того, що не було й немає потрібних рук, що забезпечили б ту спадщину.

Ювілейні роковини в минулому році й тепер принесли багато нових праць, що появились окремими випусками, а також є вони розкинені по різних журналах й часописах. Є це надзвичайно вартісний матеріял для студій над творчістю й значенням Поета для нашого Народу. Цей матеріял повинен бути збережений.

Тому ми підписані на спільній нараді в дні 21-го жовтня ц. р. рішили, що на закінчення Ювілейного Року Маркіяна Шашкевича з днем 6-го листопада 1962 у Вінніпезі, в приміщенні Т-ва „Рідної Школи" ім. М. Шашкевича, установи, що повних 37 років ширить культ Поета, відкрити Заповідник Маркіяна Шашкевича.

Все, що зв'язане з іменням Поета, в першій мірі його праці, а дальше пісні, портрети, картини, ювілейні знімки, стяжки, стінні газетки, календарі, описи ювілейних святкувань, тощо а передусім книжки, журнали й часописи, просимо надсилати для збереження щонайменше в двох примірниках враз з повними іменами й адресами жертводавців.

Списки пожертв й їх власників зберігатимуться в пропам'ятній музейній книзі, а крім того будуть своєчасно проголошені в українській пресі.

Тих, що розпоряджають окремими унікатами, просимо принаймеше зголосити їх для зареєстрування, щоб хоч в той спосіб обхопити всю відому й збережену спадщину по Великому Маркіянові.

Адреса Заповідника Маркіяна Шашкевича:
Markian Shashkevych Centre,
45, Euclid Ave.,
Winnipeg 4

У Вінніпезі, дня 21 жовтня 1962.

За Кураторію Заповідника:
Проф. Я. Рудницький, голова,
Д-р М. Марунчак, секретар.

Із 50-ліття вінчання Івана Бараника — на народні цілі

Заходом дітей: Катерини, Василя та Семена, панства Еви та Івана Бараників, уродженців м. Угнова, улаштовано в Укр. Нар. Домі в Джерзі Ситі при вул. Фліт 7-го жовтня 1962 р. Ювілей 50-ліття вінчання родичів. На це велике родинне свято зібралася родина, земляки та знайомі з Америки та Канади. При вході на залю, прибрану весільними знимками, Ювілятів привітано мелодійним вальсом та оплесками присутніх. Це була для них дійсно несподіванка, бо все було приготоване в тайні перед ними. При головнім столі засіли Ювіляти, дружба, Михайло Баран, та гості. Після молитви, проведеної донею Катериною, слово забрав п. Лука Пирожак, який побажав щастя й здоров'я Ювілятам, а присутні відспівали Многая Літа.

Після смачної перекуски посипались численні привіти: Микола Петришин від Т-ва „Угнівщина", Василь Жуковський від Громади Джерзі Ситі, д-р Ол. Соколишин від б. залізничників та Шаран Антін від Укр. Нар. Дому, на будову якого першу стодолярову пожертву зложив саме Іван Бараник. Слідували дальші привіти, телеграми та подарунки. Ювілят згодом подякував дітям за улаштовання такої милої несподіванки, а присутнім за участь. З тої нагоди п. Іван Бараник пожертвував $ 250 — на такі народні цілі: $ 100 — на видання доповідей НТШ, на Пам'ятник Шевченка у Вашинґтоні — $ 100, на будову укр. гр. - кат. церкви св. Петра й Павла у Джерзі Ситі $ 25, на укр. школу при церкві $ 10, на УККА $ 10, та на будову Укр. Нар. Дому в Омазі, Небраска $ 5. — Гроші передав Олекс. Соколишинові для доручення їх в призначені місця. Д-р Соколишин подякував за такий щедрий дар та в кількох словах згадав про життєвий шлях Ювілята в ЗДА.

Іван Бараник приїхав до Америки молодим 19-літнім юнаком. П'ятдесять років тому одружився. Належить враз із дітьми до ряду українських організацій. Брав все активну участь в збірковій акції на придбання фондів на видання монографії міста Угнова і Угнівщини та допомагав новоприбулим при їх влаштуванні тут. Належиться признання дітям панства Бараників за таку приємну й корисну імпрезу. При кінці на заклик д-ра Олександра Соколишина присутні зложили на будову УНДому в Омазі, Небраска — $41, про що буде окрема згадка в пресі. Щира подяка жертводавцям. Під час гостини приґравала на бояні 10-літня, Анастазія Гітель.

Присутній

Джерзі Ситі на будову УНДому в Омазі, Небраска

З нагоди відзначення Золотого Ювілею подружжя п-ства Еви й Івана Бараників 7-го жовтня в Джерзі Ситі, за ініціятивою д-ра Олександра Соколишина присутні, для більшого звеличання й утривалення Ювілею уроджеців м. Угнова, зложили на будову УНДому в Омага, Небраска, суму $41. — Жертводавцями були: ювілят — $5, Бараник Юліян з Ірвінґтону — $5, Василь Жуковський з Джерзі Ситі — $1, Пирожак Лука з Флашінґу — $1, Василь Синьковський з Джерзі Ситі — $1, Осип Поронович — $2, Ол. Соколишин з Ню Йорку —$1, Маруся Котик з Квінсу — $10, Марія і Микола Петришин з Джерзі Ситі — $5, син Семен Бараник — $10. — Разом $ 41. — Всім жертводавцям належиться щира подяка. Золотий Ювілей п-ства Бараників буде записаний в пропам'ятній книзі Укр.-Амер. Асоціяції в Омазі, Небраска.

Присутній

Експорт та імпорт на рекордовій висоті

Вашингтон. — Статистичне бюро стверджує, що в місяці вересні цього року експорт та імпорт ЗДА був рекордовий для того місяця висоті. Експорт виносив дол. 1,935,-900,000 і був на 17 відсотків більший в порівнянні із серпнем ц. р. Попередній рекорд був у березні 1957 р., коли ЗДА вивезли були товарів на суму дол. 1,879,000,-000. Імпорт у вересні ц. р. збільшився до дол. 1,467,800,-000, на 7 відсотків більший, як в серпні ц. р. Досі найбільший імпорт був у вересні 1959 року, коли привезено товарів на суму дол. 1,450,-000,000. Сподіваються, що імпорт цього року винесе дол. 17 більйонів, а експорт становитиме дол. 21 більйонів.

Зі спорту

ФУТБОЛЬНІ ЗМАГАННЯ УКРАЇНСЬКИХ КЛЮБІВ НА НАСТУПНУ НЕДІЛЮ

„Тризуб" Філядельфія — „Чорноморська Січ" Нюарк, мистецькі змагання Американської Футбольної Ліґи, відбудуться в неділю, 11-го листопада 1962, о год. 2.30 по полудні на грищі Гюстон Філд при 29-ій і Кембрія вулицях у Філядельфії.

УСК Ню Йорк — „Дойч-Унґарн", мистецькі змагання „Великої Десятки" Німецько-Американського Футбольного Союзу, відбудуться в неділю, 11-го листопада 1962, о год. 2.30 по полудні на грищі Українського Спортового Майдану при 31-ій Евню та 124 Вул. в Коледж Пойнті, Н. Й.

„ТРИЗУБ" — „ГАКОАХ" 1 : 0 (0 : 0)

Філядельфія, 28-го жовтня. — До цих змагань виступив „Тризуб" скріплений Бородяком, а „Гакоах" мав крім Волянова зовсім новий склад. „Тризуб" не використав у першій півгрі вітру. Щоправда була помітна його перевага, але акції проходили несправно і напад не розумів себе, так, що тільки час-від-часу були проблиски сякої-такої співдії. Кравець і Ілай були нижчі свого нормального позему, зате Бородяк імпонував рішучістю у розбиванні акцій противника, переростав Рача і був найкращим змагуном „Тризуба". Напад далі не виправдав себе як цілість: та працьовитий і жертвенний Чижович ще замало. Гідна відмічення була кооперація зі співзмагунами Чижовича, давнього непоправного соліста. Тепер йому це тільки треба попрацювати над цільністю стрілів, які мають в нього неперечну силу. З цільними приземими чи піввисокими стрілами він буде найнебезпечнішим напасником Американської Футбольної Ліґи. Ногу добре пильнували противники. Місце Манджіні радше на крилі, а не на лучнику. Ферейра І, так як і Яковина, випали дуже блідо. Жаль, що не впроваджено в акцію Зофа, який вміє грати у тісній співпраці з нападом організувати часті випади з помочі. Варварюк, більше опанований у другій півгрі, оборонив декілька небезпечних стрілів і при одній робінзонаді позбувся ніхтя на одному пальці. Друга півгра проходила під знаком великої переваги противника за вимком декількох грізних проривів „Тризуба". В одному з таких випадів оборонець „Гакоаху" зробив руку і подиктоване за це карне перемінив Нога у ворота певним приземним стрілом у правий ріг. Це і було все, на що спромігся того дня „Тризуб".

Склад „Тризуба": Варварюк, Бородяк, Рач, Кравець, Ферейра II, Ілай, Нога, Чижович, Ферейра І, Яковина. Резерва: Манджіні, Татоян, Зоф і Куденко.

Яр К-ий

● **Ганський президент - диктатор** Кваме Нкрумах, який в серпні ц. р. видалив з Гани англіканського єпископа Ричарда Розвіра за те, що той назвав „безбожницькою" організацію „молодих піонерів", що її заснувала партія Нкрумаха, дозволив тепер на поворот єпископа до його епархії. Нкрумах розправляється з усіма критиками його режиму або арештуванням, або видалюванням з меж краю.

● **Комуністична партія в Індії** зворохобилась однаково проти Москви, як Пейпінґу і стала на патріотичному ґрунті — засуджуючи комуно-китайський імперіялістичний наступ на Індію. Індійська публічна опінія така обурена і схвильована тією неспровокованою війною та ще й комуно-китайською пропаґандою, що вину за ту явну аґресію скидає на Індію, що в різних містах Індії відбулись бурхливі антикомуністичні демонстрації із демолюванням домівок комуністичної партії.

ГОЛОСУВАННЯ, ЩО ЗАКІНЧИЛОСЯ БЛИСКУЧОЮ ПЕРЕМОГОЮ

Сенатор Джекоб К. Джевітс із своєю дружиною виходять після голосування, у висліді якого він був переобраний знову на сенатора величезною більшістю голосів

Шукають вакцини проти вірусів різного роду інфлюенци

Бетесда, Мериленд. — На Конференції Крайового Інституту Здоров'я д-р Вернер Генле повідомив, що вже випробувано на людях і на тваринах нову вакцину, яка забезпечувала б проти інфлюенци, що її викликують різні віруси. Виявилося, що випродукована кілька років тому вакцина проти азійської інфлюенци, не діє, бо змінилися віруси тієї інфлюенци. Професор Пенсильвенійського університету д-р Генле твердить, що кількакратні щеплення викликають в організмі протитільця, які роблять організм відпорним і проти нових вірусів. Організм, нащеплений, витворює протитільця, які поборюють недугу, і які можуть перемагати такі віруси, які пізніше можуть появитися.

Канада редукує платничий дефіцит

Оттава. — Домініяльне Статистичне Бюро повідомляє, що в серпні цього року Канаді вдалося зменшити платничий дефіцит із закордоном до дол. 104,100,000. Експорт в тому місяці виносив дол. 555,500,000, на 5 відсотків більше як в тому самому місяці 1961-го року (дол. 521,800,000) головним чином тому, що збільшився був експорт до ЗДА на 15.7 відсотка. Імпорт в серпні становив дол. 523,000,000, на 6.7 відсотка більше як в 1961-му році (дол. 490,000,000). В перших 8-ох місяцях цього року, від січня до серпня експорт становив дол. 4,130,500,-000, на 10.6 відсотка більше як в 1961-му році (дол. 3,-733,000,000). Імпорт в перших 8-ох місяцях виносив дол. 4,234,600,000, на 14.1 відсотка більше як в 1961-му розі, коли він становив дол. 3,712,200,000. В серпні платничий дефіцит становить дол. 104,100,000, а рік тому в тому самому часі була надвишка в сумі дол. 20 мільйонів.

● **Асистент державного секретаря** в публічних справах Артур Сильвестер заявив, що неправдиве є твердження деяких журналістів, що уряд подавав пресі невірні вістки про кубинську кризу. Преса повинна зрозуміти, що дечого не можна подавати до публічного відома з огляду на безпеку країни, — казав Сильвестер.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ Українського Народного Союзу

НЕДІЛЯ, 11-го ЛИСТОПАДА 1962:

НЮАРК, Н. Дж. — Побір вкладок Б-ва св. І. Хрестителя, Відд. 76, в год. 1:00 по пол. Управа Б-ва просить членів і членкинь точно і солідно вплачувати свої чл. вкладки. — В. Салабун, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. — Збори Членів і побір вкладок Т-ва „Дністер", Відд. 430, в місяці листопаді відбудуться: 1. в неділю, 11-го і 18-го листопада в Укр. Клюбі „Тризуб", при 4932 Н. Брод вул., в год. від 1-ої до 3-ої по пол.; 2. в неділю, 18-го і 25-го в Українському Клюбі, при 847 Н. Френклін вул., в год. від 11:30 до 1:30 по пол.; в суботу, 24-го, в Українському Клюбі, при 23-ій і Врави вул., в год. від 7-ої до 9-ої веч. Просимо про точну вплату і не допускатись до залеглостей, та не рискувати Вашим обезпеченням. — О. Бакай, за Управу.

ТАРЗАН, ч. 4938. Гаррі боїться!

Післанець бут прийнятий на авдієнції в Гаррі Спіра. — Славний докторе, — заявив він. — Я прибув на те, щоб здобути вашу допомогу...

— Мій король хоче вилікувати свою жінку з „недуги"... Він заплатить одну тисячу вояків!

Гаррі вагався і Тарзан із зацікавленням зиркав на його риси обличчя... Бо там незаперечно був вираз паніки!